

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola II. Gregorii Papae I. Ad Evmdem. De tribus capitulis, &
Theodolinda regina. De episcopis a communione eius separatis, & Agone
rege Longobardorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

EPISTOLA II.
GREGORII PAPÆ I.
AD EVMDEM.

Detribus capitulis, & Theodolinda regina. De episcopis
a communione eius separatis, & Agone
rege Longobardorum.

Gregorius Constantio episcopo Mediolanensi.

DILECTISSIMVS filius meus Bonifacius diaconus quiddam mihi ex scripto fraternitatis tuæ secreto nuntiauit, quod exquisita occasione potius quam inuenta, tres se episcopi a pia fraternitatis vestræ communione separauerint, dicentes vos in damnationem trium capitulo rum consensisse, atque cautionem fecisse. Et quidem si quid de tribus capitulis in quocumque vel verbo vel scripto nominatum est, bene fraternitas tua reminiscitur: quamuis decessor fraternitatis tuæ Laurentius districtissimam cautionem sedi apostolicæ emiserit, in qua viri nobilissimi, ex legitimo numero subscripserunt. Inter quos ego quoque tunc vrbananam præturam gerens pariter subscripsi: quia postquam talis scissura pro nulla re facta est, iustum fuit vt sedes apostolica curam gereret, quatenus vnitatem vniuersalis ecclesiæ in sacerdotum mentibus per omnia custodiret. Quod autem dicitur filiam nostram Theodolindam reginam sese a communione tua hoc auditio nuntio suspendisse, constat per omnia: quia et si praurum hominum verbis ad paululum seducta est, venientibus tamen Hippolyto notario, & Ioanne abate, erit modis omnibus vestræ fraternitatis communionem quæ sitra: cui etiam meas epistolas direxi, quas fraternitas vestræ fine dilatione transmittat. De episcopis vero, qui se suspendere visi sunt, aliam epistolam feci, quam cum eis ostendi feceris, eos non ambigo de superstitione suæ superbiæ apud fraternitatem tuam poenitentiam acturos. Subtiliter autem mihi & breuiter indicasti, vel de Agone rege, vel de Francorum regibus quæ gesta sunt. Peto, vt fraternitas quæ adhuc recognouerit mihi modis omnibus innotescat. Si autem videritis, quia cum Patricio nihil facit

Concil. Tom. 13.

X x

Ago Longobardorum rex, de nobis ei promittite; quia paratus sum in causa eius impendere, si ipse utiliter aliquid cum republica voluerit ordinare.

EPISTOLA III.

GREGORII PAPÆ I.

AD EVMDEM.

De episcopis ab eo diuisis, & Synodo Calchedonensi.

Gregorius Constantio episcopo Mediolanensi.

PERVENIT ad nos quod quidam episcopi vestræ dicentes exquirentes occasionem potius quam inuenientes, sese scindere a fraternitatis vestræ vnitate tentauerint, dicentes te apud Romanam urbem in trium capitulorum damnationem cautionem fecisse. Quod videlicet idcirco dicunt, quia quantum fraternitati tuæ etiam sine cautione credere soleam, nesciunt. Si enim hoc esset necessarium fieri, verbis nudis vobis credi potuisset. Ego tamen nominata inter nos neque verbo, neque scripto tria capitula recolo. Sed eis, si citius reuertuntur, de suo errore parcendum est: quia iuxta Pauli apostoli vocem: *Non intelligunt neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.* Nos enim auctore veritate, teste conscientia, fatemur nos fidem sanctæ Calchedonensis Synodi per omnia illibatam custodire, nihilque eius definitioni addere, nihilque subtrahere audere. Sed si quis contra eam, eiusdemque Synodi fidem, siue plus minusve ad sapientum appetit usurpare, eum omni dilatione postposita anathematizamus, atque a sinu matris ecclesiæ alienum esse decernimus. Quem igitur ista mea confessio non sanat, non iam Calchedonensem Synodus diligit, sed matris ecclesiæ sinum odit. Si ergo ea ipsa quæ audere visi sunt, zelo loqui animæ præsumperunt, superest ut hac satisfactione suscepta, ad fraternitatis tuæ vnitatem redeant, seque a corpore Christi, quod est sancta vniuersalis ecclesia, non diuidant.

1. Tim. 1.